

ת"פ 9534/01 - מדינת ישראל נגד יצחק עלימה

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 9534-01 מדינת ישראל ני עלימה

בפני כבוד השופט אליאנה דניאל
המאשימה מדינת ישראל ני עלימה

נגד
הנאשם יצחק עלימה

גזר דין

- הנאשם הורשע לאחר שמיית הריאות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנגדו לסעיף 080 בחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בhcrcut הדין נקבע כי ביום 13.10.13 בסמוך לשעה 19:20, בבית החולים "בלינסון", הלין הנאשם על הטיפול באמו והחל לצעוק לעבר תחנת האיחוד. מאבטחה אשר הוזעק למקום ביקש מהנאשם לצאת מהמחלקה אולם הנאשם סרב לצאת ומשיך לצעוק. המאבטחה חסם את הכניסה לחדר האיחוד בגפו ובתגובה דחף אותו הנאשם. כדי למנוע את כניסה הנאשם לחדר האיחוד, הדף המאבטחה את הנאשם, אז היכא אותו הנאשם בפנוי באמצעות ידו. למאבטחה נגרמו סימן חבלה ונפיחות בשפטו התחתונה.

טעוני הצדדים לעונש

- ב"כ המאשימה** טענה כי במעשהיו פגע הנאשם בערכיהם חברתיים של ביטחון הציבור, באלו האמונים על שמירת הסדר הציבורי, וכן פגע במתלון הספציפי אשר ביצע את עבודתו.

ב"כ המאשימה עמדה על כך שהנאשם לאלקח אחריות על מעשיו, וכי גם התנהלותו במהלך הדיונים בבית המשפט אופיינה בהתלהמות, גסות רוח ובוארה פוגעני העולה בקנה אחד עם האישום בגין הורשע.

המאשימה טענה כי מתחם העונש הראי בין מאסר קצר, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל. לפיכך עתרה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל, שיכל וירוצה בעבודות שירות בכפוף לחווות דעת הממונה, מאסר על תנאי ופיצוי למתלון.

- ב"כ הנאשם** שב וטען במסגרת הטعونים לעונש טעונים היורדים לשורשה של הכרעת הדין. הוא הסכים כי התנהלותו של הנאשם אינה שగرتית אולם עמד על הנسبות, ובهن טענת הנאשם כי אמו לא טיפולה כראוי במספר ימים. נטען כי הנאשם בן 62, נכה, בעל אי כושר עבודה בשיעור של 100%, ולא

עמוד 1

עבר פלילי, הסובל מאי שקט כתוצאה מבעיה בריאותית ונפשית. בשל נסיבות אלו עתר להשתת על הנאשם קנס בלבד.

4. **אשתו של הנאשם**, בדבריה לעונש, תיירה את הנאשם כאדם המסור למשפחה ולאמו בפרט, טענה כי CAB לו לראות את אמו לא מטופלת, וכי איןו אדם תוקפני. לדבריה היה הנאשם עובד מצטיין, ומהז-5 שנים אינו עובד בשל בעיות גב שככלו פריצת דיסק ותאונת דרכים, בגין עבר מספר ניתוחים. הנאשם הוצא לפנסיה מוקדם, הוא מוגבל מבחינה תפקודית, ונוכח התסכול וחוסר הסבלנות בהם חש, מושפע מצבו הנפשי מ מצבו הגופני.

5. **בנו של הנאשם** העיד אף הוא כי לפני התאונה הנאשם עבד, ואילו ביום אינו עווה דבר ולכן הוא מתוסכל ומhalbם,

2 עדיו האופי טענו כי הנאשם אינו מסוגל לתפקיד וכי קשייו החברתיים נהרסו.

6. **ה הנאשם בדבריו לעונש המשיך לטעון לחפותו, וביקש להתנצל על התנהגותו בבית המשפט. הוא עמד על אי הטיפול באמו והتسכול שנגרם לו עקב לכך. באשר למצבו הנפשי טען כי הוא מצוי בחוסר שקט, כי קל להתאבד וכי מצבו אינו נתן לו מנוח. באשר לעונש ביקש כי יושת עליו מאסר על תנאי בלבד.**

דין וגזרת הדין

7. עקרון ההלימה הינו העיקרי המנחה בהתאם לס' 40ב לחוק. על בית המשפט להתחשב בנסיבות מתחם העונש ההולם בערכיהם החברתיים שנגעו כתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם, במידה הפגיעה בערכיהם אלה, במידניות הענישה הנוגעת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. הערכים החברתיים אשר נפגעו בעקבות מעשיו של הנאשם הינם הגנה על שלמות גופו של האדם, על בטחונו ותחוות בטחונו.

בתי המשפט מצאו כי יש להוקיע את השימוש באלים בחברה על ידי ענישה הולמת. בית המשפט העליון עמד בע"פ 10538/09, דוד למקוניין נ' מדינת ישראל על כך שהאלומות מערערת את תחושת הבטחון הבסיסית וקבע כי :

"אף אם אדם נקלע לסייעת מטאכלה או מרגיצה אינו יכול להביא לפתרונה באמצעות כוח הזרוע."

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שה הנאשם ביצע את העבירה בתחום בית החולים תוך שהוא צועק ומשתולל אל עבר הוצאות הרפואית, ואף מאבטח שהזמן על מנת להרגיעו ולשמור על הסדר, לא הועיל. כוונסה המבטח למנוע מה הנאשם להיכנס לחדר האחיזות, תקף אותו הנאשם. התנהגותו של הנאשם מבטאת התנהגות ברינויית, אלימה ואיומפלסיבית, בבית החולים כמו גם במהלך הדיונים לפני, במהלך הесע, התפרץ, צעק,

יצא את האולם, וכיוצא בזה. חלף פניהם באמצעות המקובלם, נקט הנאשם באלימות, אף אם ניתן להבין את CABO משסביר כי אינה מטופלת כראוי, אין לקבל את הפרקטיקה של פתרון באמצעות כוח הזרען, מתוך CONONA ברורה, עליה הצהיר בפניו, לצעוד בהתנגדותו את המחלקה כולה. איני מוצאת מקום להזכיר מילוי בדבר הציפייה מציבור המבקרים בbatis החולמים להישמע להוראות המאבטחיהם, ולהימנע מתקיפתם כאשר אלו מבצעים מלאכיהם.

בע"פ 7639/13 בעניין חמוץ אמרה, עמד בית המשפט העליון על הצורך להגן על מאבטחים בbatis החולמים, אשר מהותית הינה עובדי הציבור. באותו מקרה נידונו שניים מהנאשמים למאסר לתקופות משמעותיות.

לקולא יצוין כי מעשה התקיפה בוצע בעת שהנאשם היה מצוי בסערת רגשות, תוך כדי ייכוח ולא תכנון.

מединיות העונישה הנוגנת

.9

א. ברע"פ 1402/15 אורן טלי נ' מדינת ישראל, נדחתה בקשהו של הנאשם אשר הורשע לאחר שמיית ראיות בעבירה של התקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם נידון למאסר על תנאי, קנס בסך 1500 ₪ ופיצויי בסך 1500 ₪.

ב. ברע"פ 6136/11 פרנק ציאדה נ' מדינת ישראל, נדחתה בקשהו של הנאשם, ללא עבר פלילי, אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, אשר גרמה לשבר באפו של המתלוון. חרף המלצה שירות המבחן לבטל את הרשותו של הנאשם, נשארה ההרשות על כנה והנאשם נידון ל-140 שעות של"צ, צו מבחן, מאסר על תנאי ופיצויי בסך 3000 ₪.

ג. בע"פ (מחוזי ב"ש) 11563-08-12 يولיה אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל, נדחה ערעורו של הנאשם נעדרת עבר פלילי, אשר הורשעה לאחר שמיית ראיות בעבירה של התקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט השלים הטיל על הנאשם 6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצויי בסך 3500 ₪ והתחייבות.

ד. בע"פ (מחוזי מרכז) 41309-08-11 תומר מעוז נ' מדינת ישראל, התקבל ערעורו של הנאשם, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע לאחר שמיית ראיות בעבירה של התקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט השלים הטיל על הנאשם 13,000 מחוז לכתלי בית המשפט. בערעור הופחת עונשו ל-4 חודשים עבודות שירות.

ה. בת"פ (שלום רاسل"צ) 15223-01-12 מדינת ישראל נ' שלום אברהמי, הורשע הנאשם, נעדר עבר פלילי, לאחר שמיית ראיות בעבירה של התקיפה הגורמת חבלה של ממש. הסכמת הצדדים לאחר הכרעת הדין לעניין העונש, שכללה מאסר בן חודש בדרך של עבודות שירות, קנס ופיצויי נדחתה. בית המשפטקבע כי מתחם העונש ההולם הינו 3-12 חודשים מאסר וגזר על הנאשם 4 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויי בסך 8000 ₪.

.10. לאחר שנדרשתי למכול השיקולים הרלוונטיים, אני קובעת מתחם עונש הולם שהינו החל ממאסר מוותנה ועונשים נלוויים, וכלה ב-10 חודשים מאסר.

.11. לאחר הטייעונים לעונש הופנה הנאשם לקבالت חוות דעת של הממונה על עבודות השירות אולם נמצא לא כשיר רפואי לביצוע עבודות שירות.

.12. **בגירת העונש בגדרו המתחם יש להתחשב בנסיבות שאין הקשורות בביצוע העבירה.** אודה כי הтельטתי ארוכות באשר לעונש הרואי לנאים. כמובן, מדובר, מדובר בנאים אשר לא הודה, לא חסר זמןנו של בית המשפט, ועיקר הוא בכך שעדי היום אין לו קוח אחריות על מעשייו וטופס את עצמו כקורבן האירוע. המעשה שעשה הופך לצערנו לחזון נפרץ, הן האלים ככלל, והן אלימות בתוך בתיהם החולמים כנגד אנשי הצוות בפרט. הדרך לעקור משורש תופעה זו הינה באמצעות עינויו ממשית וברורה. סברתי כי העונש הרואי לנאים הינו מאסר אשר ניתן בדרך של עבודות שירות, ואולם לאחר שנמצא כבלתי כשיר, הרי שניתן למצות את הדין עימיו אך בדרך של הטלת מאסר ממש.

מנגד שקלתי את גילו של הנאשם, כבן 62, ואת העובדה כי הוא נעדך עבר פלילי. כן שקלתי את מצבו הרפואי; עסקין באדם הסובל מבעיות גב חמורות, מצבו זה משפיע השפעה קשה על אורחות חייו, והוא אינו עובד תקופה ארוכה, מוגבל מבחינה פיזיקלית, מתקשה להעסיק את עצמו ומצוי בתסכול מתמשך. מדברי אשתו ובנו הובהר כי הטלת עונש מאסר על הנאשם תביא לפגיעה משמעותית במשמעותו אשר יום נאלצת להתמודד עם מצבו הרפואי והנפשי של הנאשם.

נוכח דברים אלו סבורה אני כי עונש בדמות מאסר בפועל יהווה פגיעה שהינה מעבר למידה בנאים, ולפיכך לא/amacha עימיו את הדין. כן אני מוצאת כי ניתן לאZN את המנעוט מהטלת עונש מוחשי בכך שיטול על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה ממושכת, אשר יהיה בו כדי להרתיע, וענישה כלכלית משמעותית.

.13. בסופו של יום אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לפחות עבירת אלימות או איומים.

ב. פיצוי למיהלון בסך 4000 ₪.

הפיוצי ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.15 ובכל אחד לחודש של אחרים. לא ישולם אחד התשלומים ביוםodes הפיצוי כולל לפירעון מיד.

ג. קנס בסך 1000 ש"ח או 10 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 1.12.15.

ד. התchiaבות בסכום של 7000 ₪ להימנע מלעbor עבירת אלימות או איומים, למשך שנתיים. הנאשם יחתום היום על ההchiaבות, אחרת יאסר למשך שבוע.

זכות ערעור בתחום 45 ימים לבית המשפט המחווזי.

ניתן היום, ז' תמוז תשע"ה, 24 יוני 2015, בנסיבות הצדדים.